

Visul de vară

În Orașul Gri, toți oamenii erau posomorâți, triști și aroganți. Cu excepția a trei fete: Sunny, Luna și Stella. Trăiau alături de părinții lor nepăsători, în unul dintre cele mai înalte turnuri din oraș. Fetelor le era greu să se integreze printre ceilalți copii, care aveau ochii goi și suflete ținute parcă în închisori întunecate. Nici măcar vara nu le aducea zâmbetul pe buze. Vara, anotimpul care se pare că oferă liniște sufletului celui obosit. De ce oare? Nu se știe, doar că vara era ceva diferit...

Era o noapte răcoroasă de vară. Cele trei fete se pregăteau de culcare. Sunny, sora mijlocie, și Stella, sora cea mică, au adormit primele. Luna, sora cea mare, simțea că ceva nu este în regulă. Colierele pe care le-au primit de la bunica lor străluceau într-un mod bizar. Nu s-a mai întâmplat niciodată. Poate că era un semn de la bunica lor, pe care au văzut-o o singură dată, când erau mici, moment în care și-au primit colierele. Deodată, Sunny deschide ochii și îi aruncă Lunei o privire răzbunătoare.

- M-au trezit gândurile tale...dormi odată! Ce-ai?!
- Nu! Doar...uite, colierele noastre strălucesc așa... ciudat, răspunde Luna puțin nedumerită.

Stella se ridică și exclamă:

- Strălucește?! Ce strălucește? Colierul? Uauuu... încercă să-l pipăie, dar fu oprită de glasul răstit al surorii mijlocii:
- Nu-l atinge! Poate mori...
- Eu cred că e un fel de semn. O chemare sau ceva de genul... spune Luna. Stella, observând că subiectul interesant a fost schimbat, se întinde iar pe spate.
- Da... și eu zic să ne culcăm, spuse apoi Sunny, aproape nervoasă.

În final, toate trei au adormit, în lungi cămeși de noapte, una cu codițe blonde și două

cu plete brune. Toate aveau ochii negri, precum cerul fără stele, lună sau soare. Toate trei sub privirea aceleiași bunici, la care puteai ajunge doar vara, trecând prin lumea viselor.

Colierele strălucesc puternic, surorile se trezesc iar. Dar acum nu erau în patul lor, ci pe o frunză gigantică și roz. Panicată, Stella se uită în jur și observă o alee cu pietre albe. „Copacii din zona asta sunt cam roz...” „Prea roz pentru mine,” se gândi Luna. Poteca ducea la un râu cristalin.

Peste el trecea un podeț împodobit cu fel și fel de flori. În fața fetelor apărură un goblin scund și drăgălaș.

- Pentru a trece podul meu trebuie să...
- Ghicim ghicitoarea ta, îl întrerupe Luna.
- Da! Ghici ghicitorică! reveni el.
„Trei astre cad din cer,
Vegheate de-un înger.
Când una este, celelalte două nu-s,
Când cele două sunt, cealaltă nu-i.
Totuși se iubesc
Și mereu se întâlnesc!” Recită goblinul bucuros. De mult nu mai avusese vizitatori.
- „Ce rime groaznice”, mormăi Luna. Sunny și Stella rămăseseră pe gânduri. Pâna la urmă, Sunny spuse:
- Colierele noastre strălucesc iar! Într-adevăr, licăreau. Dar, de data aceasta, când strălucea soarele cel cu luna și cu steaua erau normale și invers.

Stella se uită la micul goblin și spuse:

- Soarele, Luna și Stelele! Pentru că... Soarele luminează, când celelalte nu se văd și Luna și Stelele, când Soarele apune.

Supărat, goblinul spuse că-i adevărat, dar începu să vorbească în dodii .

- Din șase picioare, doar patru vor trece! Două mi-au stricat ziua...

Luna, care se săturase de comportamentul piticului, o luă pe Stella în cârcă și pe Sunny de mână și trecu podețul. Goblinul, îmbufnat, se uită iar la fete și recunoscu însemnul bătrânicii Yada, vrăjitoarea cea bună și protectoarea pădurii. Oare ce legătură au fetele cu Yada? De unde au știut că poți ajunge în lumea viselor doar vara, când se deschid porțile de acolo spre lumea noastră minunată și colorată?...

După ce-au trecut, cele trei fete au ajuns la o cascadă gigantică. Luna o coboară pe Stella și ia loc pe o piatră mare și albă. Dacă își puteau controla acțiunile... oare nu visau? Dacă colierele lor aveau legătură cu ce se întâmpla?

Între timp. Sunny se urcă pe un bolovan din dreptul cascadei și strigă:

- Fetelor! moment în care surorile ei urcă și ele. Cred că am dat peste un sat!

Celelalte două fete s-au uitat după cascadă și au zărit, într-adevăr, un sat. Acoperișuri colorate și grădini pline cu flori și plante nemaivăzute. Cu totul opus de orașul în care locuiau. Nici una dintre surori nu știa ce le așteaptă, s-au înțeles din priviri și au coborât pe cealaltă parte a cascadei.

Două tinere cu buzele trandafirii, ochii albaștrii și cu părul de culoarea soarelui, îmbrăcate în rochii albe și lungi, le zâmbesc fetelor, de parcă s-ar fi cunoscut de o viață.

- Haideți să întrebăm pe cineva dacă a auzit de bunicuța Yada! șoptește Sunny.
- De bunica? Chiar crezi că ar putea fi aici? Dacă ne întreabă cineva de detalii? Tot ce îmi amintesc este numele ei...spune Luna.
- Întreb eu! Zice Stella și se apropie de un domn cu un arc în spate.
- Bună ziua! Ați auzit de o bătrânică... Yada? întreabă Stella cu un zâmbet plin de speranță.
- Da, tânără domniță. Este protectoarea lumii noastre. Observ că tu și prietenele tale purtați însemnul ei. Fetele se priviră nedumerite și adăugară: colierele!

Luna, observă în mijlocul satului un copac extrem de înalt, cu scări. Printre crengi și frunze se zărea o căsuță.

- În acea casă... locuiește ea? Întrebă Luna. Căci, dacă este cine sperăm noi să fie, este bunica noastră.
- Da. Spuse bărbatul zâmbind, apoi pleacă.

Fetele urcară până la căsuța din copac. Temătoare bat toate trei deodată la ușă. Le deschide bătrânică Yada... bunica lor care le primi înăuntru.

- V-a prins bine Visul De Vară, așa-i? Ati trecut și de goblinul meu amuzant... spuse bunica cu o voce blândă. V-am chemat aici, fiindcă aici e casa voastră. V-am lăsat să vedeți cum poate fi lumea și să alegeți... știu că aveți multe întrebări. Luna, Soarele, Steaua bunicii... bine ați venit acasă!

Bunica le-a mai explicat și faptul că, doar vara se deschid porțile acestei lumi și că talismanele le-au ghidat. Se numește Visul de Vară... visați drumul, iar când treceți și podul cu flori veniți cu adevărat!

Așa, fetelele au trăit alături de bunica lor pentru restul vieții, fericite și iubite. Acum colierele nu mai străluceau, căci le-au adus pe fete acasă.